

gio Sapientiæ arcano absconditus, res curasque hominum è longinquo tutius intueri, Deoque facilius inservire possit. Et cum ubique plurima sint homini ab homine mala, quo ea declinet felicius & exoptatam obtineat animi tranquillitatem, *ne cesse est, juxta Senecæ monitum ingens inter eum & ceteros fiat intervallum, atque secedens ab hominibus, turbam plebis pacis turbonem effugiat. Non quidem ad priscorum anachoretarum exemplum, vastam atque horridam eremum ille meditabitur, in qua præter feras & serpentes & sparsim habitantium monachorum greges nemo inveniatur; verum B. Hieronymo in Epistola quadam præclarè consulente: *Eliget sibi oportunum & aliquantulum à familie strepitu remotum locum, in quem velut in portum quasi ex multa tempestate se recipiat, & excitatos foris cogitationum fluctus secreta tranquillitate componat. Haud igitur extra Urbis pomoeria, non intra eremi antra Sacram aliquis quærat solitudinem, sed domi suæ eam reperiet, in proprio domicilio, à strepitu omni & inanium rerum agitatione secreto, ubi animus à communium curarum**

